

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web: <http://www.eltemps.cat>
Correu electrònic: eltemps@eltemps.net
Subscripcions: 902 131 025.
subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Director: Àlex Milian.

Coordenador: Jaume Monzó.

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (*cap de redac-*
ció), Gemma Aguilera, Lluís Bonada, Xevi Camprubí.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Vanesa
Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyís, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Fabián Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S. Jardí,
Oriol Junqueras, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard
Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot,
Roger Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda,
Jordi Riba, Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras,
Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Tomàs Alcoverro (*Beirut*), Mònica
Bernabé (*Kabul*), Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscú*), Joan Canela (*Johannesburg*), Jordi Carreras
(*Nova York*), Macià Claramunt (*Castelló*), Míriam
Diez (*Ciutat del Vaticà*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*),
Erena Calvo (*Rabat*), Carlos G. Cano (*El Salvador*),
Ricard González (*Washington*), Joan Antoni Guerrero
(*Andorra*), Pere Habet (*Catalunya Nord*), Victòria
Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Iris Mir (*Pequín*),
Jordi Mumbúr (*Roma*), Federico Rivas (*Buenos Aires*),
Anna Sàez (*Lleida*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma
C. Serra (*Berlín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos,
Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva
Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: ACN, Agència Efe, Tina
Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta,
Vicente A. Jiménez, Ramon Llop, Salvador Llosà,
Glòria Matamala, Toni Payà, Jordi Play, Prats i Camps.

Disseny: Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímica, electroòptica, magnètica, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Baltasar Porcel

Amb la mort de Baltasar Porcel ha desaparegut un pilar fonamental de la nostra cultura, un escriptor sòlid i potent que ha contribuït, des de les acaballes del segle XX, a enfortir el panorama global de la literatura catalana, el seu ressò, la seua infiltració en l'escena internacional. Des de les arrels fortament soterrades en la terra d'Andratx, Porcel va absorbir històries locals, mites mediterranis i literatura universal per generar algunes de les pàgines més inspirades de les nostres lletres. La seua presència i la seua energia han estat omnipresents en alguns moments de la història catalana recent i sobre les seues facetes d'articulista i de representant institucional —onze anys al capdavant de l'Institut Català de la Mediterrània— es va bastir una imatge polièdrica de treballador incansable i d'opinador controvertit, a més de novel·lista.

Ha recordat el conseller de Cultura, Joan Manuel Tresserras, que el seu nom ha estat el que més ha sonat a l'hora de parlar d'un potencial candidat català al Nobel de Literatura. Què més se li pot demanar a un novel·lista que excel·leixi en la seua obra? La mort l'ha enxampat en un moment creatiu especialment dolç, ja que havia concatenat diverses novel·les rodones, creadores d'un món propi cada cop més ric i fabulós, amb un estil arrelat en la novel·la del XIX i alhora totalment contemporani.

Des del treball individual de la creació literària, Porcel ha posat molts granets de sorra a la platja de la nostra cultura, des d'Andratx fins a Fraga, Alacant i Barcelona. A València hi va portar a escena les seues primeres obres de teatre, *Els condemnats*, el 1960, i *La simbomba fosca*, poc després. A Barcelona, s'hi va instal·lar, sense deixar mai l'esperit andritxol que sempre nodria les seves fabulacions, i va iniciar el seu treball periodístic, primer amb articles al *Diari de Barcelona*, després com a entrevistador de fons a *Serra d'Or*, i finalment com a columnista diari a *La Vanguardia* durant més de vint anys.

Des de l'Institut Català de la Mediterrània va fer una bona feina per aconseguir una Catalunya oberta i ambiciosa. La Barcelona que el segle XXI aspira a ser capital de la Mediterrània, a promoure el diàleg —la trobada— entre cultures i religions, fins i tot allà on s'hi troben més enfrontades, és també hereva de la seua feina a l'Institut.

Després de la mort de Porcel, cal aferrar-se a la seua obra literària, divulgar-la i reivindicar-la, per no haver de recordar que ja té punt i final.

Als nostres lectors

Els mots desafecció, perplexitat i desencís surten, des de fa dos anys, en moltes de les anàlisis polítiques i sociològiques que individualment o col·lectivament intenten radiografiar el Principat. No és només la política ni n'és la responsable la crisi econòmica. Els culebrotos del finançament i l'Estatut ja haurien d'haver acabat amb la paciència dels catalans, però de tan llargues i infructuoses que són les negociacions semblen haver esgotat l'esperança, la capacitat de reacció. Amb un reportatge i quatre entrevistes (a Miquel Àngel Essomba, Ferran Requejo, Xavier Rubert de Ventós i Ferran Sàez), cerquem les claus d'aquesta situació i mirem més enllà del futur pròxim: quin és l'horitzó del catalanisme a mig termini?

Àlex Milian
amilian@eltemps.net